

[Gillstrup]

dårligere om Tyskland endsige indblandes i divergerende politiske opfattelser i det tyske sprogområde.

Det var derfor med rædsel, jeg i Politiken den 14. oktober 1990 læste følgende udtalelser fra dansklærerinde, cand. mag Lilly Christensen:

»Jeg sørger hele tiden for at lægge lidt samfundsundervisning ind i sprogundervisningen . . . F.eks. skriver vi diktat om Folketingets opbygning. Ud over det rent faktuelle gør jeg meget ud af det danske demokrati, som jeg fortolker som frihed under ansvar. Og jeg opfordrer mine elever til at benytte sig af ytringsfriheden og blande sig i debatten. Ellers får de ingen indflydelse i det danske samfund. Jo mere de blander sig i samfundsdebatten, jo mere åbne vil både vi og de blive for forskellighed . . .

Jeg underviser i Danmarks politiske system, i historie, geografi, sundhedspolitik, boliglovgivning og arbejdsløshedslovgivning, og så henviser jeg i øvrigt til fagfolk som socialrådgivere eller psykologer, hvis behovet opstår.«

Hvis normen skal være noget i den retning, må der forlanges politisk kvotering af lærerudnævnelser, så for eksempel Fremskridtspartiet kommer til at besætte (mindst) 9 pct. af lærerstillingerne.

Svar (2/11 90):

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Den undervisning, der gives i henhold til lov om undervisning af voksne indvandrere (L 355/86) er i første række en egentlig sprogundervisning, hvis formål er at sætte indvandrerne i stand til at forstå dansk og gøre sig forståeligt på dansk.

Undervisningen i dansk gives i henhold til bekendtgørelse om undervisning af voksne indvandrere med udgangspunkt i danske kultur- og samfundsforhold. Herunder indgår også en egentlig undervisning i dansk kultur og danske samfundsforhold.

Der er ikke centralt fastsatte læseplaner på området, hvorfor oplysningsforbund og andre, der varetager undervisningen, selv planlægger undervisningen inden for disse overordnede rammer.

Spørgsmålet om undervisningens indhold og omfang drøftes for tiden i en arbejdsgruppe i Kulturministeriet, hvor bl.a. spørgsmålet om tilvejebringelse af mere detaljerede retningslin-

jer for undervisningens indhold og omfang indgår.

Spm. nr. S 72

Til *miljøministeren* (22/10 90) af:

Inger Harms (SF):

»Vil ministeren redegøre for omstændighederne ved fundet af de mindst 30 døde bramgæs i marsken, herunder for mistanken til bekæmpelsesmidlet Mesurol, 4 pct.s sneglekorn, der skulle have kunnet forårsage gæssenes død, og vil ministeren klart afstå fra at give yderligere dispensation til salg af bekæmpelsesmidlet?«

Begrundelse

Tøndermarsken er, som det er ministeren velbekendt, et af de vigtigste fourageringssteder i Nordeuropa for fugle på træk. I øjeblikket opholder bl.a. hele den danske bestand af bramgæs sig i Tøndermarsken ifølge Jydske Tidende af 20. oktober 1990. Mindst 30 blev fundet døde i fredags i marsken ved Højer på en mark, hvor der netop var blevet sprøjtet med bekæmpelsesmidlet Mesurol, 4 pct.s sneglekorn, der anvendes for at beskytte den nysåede vintersæd mod snegleangreb. Tidligere har der været tale om hunde, der døde efter at have spist sneglegiften.

Midlet sælges på dispensation. Hvis man er vidende om midlets farlige karakter, er det uforståeligt, at det alligevel sælges på dispensation. Især i Tøndermarsken må vi vel have et ansvar som følge af de forskellige konventioner og direktiver, området indgår i. Jeg går derfor ud fra, at midlet ikke mere vil blive solgt.

Svar (26/10 90):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen, der udtaler følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Den 19. oktober 1990 blev det indberettet til Sønderjyllands Amts vandløbsafdeling, at ca. 22 bramgæs var fundet døde på et markareal i Ny Frederikskog, et areal, som er omfattet af lov om beskyttelse af de ydre koge i Tøndermarsken.

Den pågældende landmand dyrker p.t. raps på arealet. Landmanden oplyser at have an-